M. S.

Reverendi Colendique Viri

JOSEPHI WARTONI. S. T. P.

Collegii Wintonienſis non ita pridem Magiſtri;

Nuperrimè defuncti.

Cujus Ingenii dotes;

Scilicet,

In multiplici doctrinâ et varietate rerum

Eruditionem locupletiſſimam;

In Scriptis Antiquioribus interpretandis Elegantiam;

In Literis Recentioribus illuſtrandis Judicium exquiſitiſſimum;

In Lyricis Carminibus ſcribendis Conceptuum Vim et Ardorem;

Literati:

Et cujus Morum virtutes;

Nempe,

Facilitatem, ſuavitatem, humanitatem, benignitatem;

Amici;

Honore diù proſequentur;

Mœrore diù deſiderabunt.

Don. c. 88

HIS SALTEM ACCUMULEM DONIS!

Αι, αι, φευδος ολωλεν, ολωλεν φιλτατος Ανδρων
Φοιβῳ, και Μουσις, Μουσοπολῳ τε χορῳ.
Τις νυν σε σκιεροις ὑπο φηγοις, Τιτυρε, μελψει
Αδοντ' εν πατειοις, ὁς ποτ' ανηλθες, αγελις;
Η τις θρηνησει, πως Γαλλος ετηκετ' ερωτι,
Αλλα γελωσ' εφυγεν τηλε Λυκωειος αχῶν;
Ουκ αρετος, δενδρων τε φυτον, βοτα, ποιμνια μηλων,
Ου βομβος σμηνῶν, ἡδεα τερψιν εχει.
Ορφικα τις πενθῆ, μορον Ευρυδικης τε Βρεταννοις
Ἁρμοζει, γλαφυρων ὡστε Μαρωνος οπα;
Ηχω βαξιν οδυρμων λακεν αγγελλουσα παρ' αυρων
Φυλλοις ιερεων, αλλοδαποις τε βροτων.
Ινδος απερρίψε πτερυνον σεφος, ηξεν οϊσους,
Τουδε χαριν προγονοις βαρβαρος ὡδε τινων.
Φαντασια, τιλλουσα κομας, σερνον τε πλαγεισα,
Φορμιγγος τεθμερων νευρον απωσε χερων,
Οφρα πονοι λιγυρα ψιθυριζεν, "Ζῆ μαλα τεκνον,
Ἑδραν, ενθα Κασις, συν μακαρεσσι λαχων,
Ἡμυος ασφοδελῳ λειμωνι γεγηθεν ακουων
Ενθεα ποιητων ασματ' αμειβομενων,
Ωδην Δρυδηνων, κελαδοῦντ' επινικια Γραιων,
Σπενσηρου σοναχας, πως γλυκυπικρα μελη,
Θαυματα Μιλτωνος φωνης, ὑψηχεα χορδην
Μαιονιδου κιθαρις, Πινδαρικης τε λυρας."

BODLEIAN
D
4 DEC 1954
LIBRARY

HEU! heu! evanidus periit, periit Virorum cariſſimus
Phœbo, Muſis, choroque Muſarum famulo.
[1] Tityre, quis nunc Te canet ſub umbroſis fagis
Cantantem in agris paternis, quos tandem rediiſti?
[2] Quis nunc lamentabitur, quomodo Gallus amore tabeſcebat,
At Lycoris ridens effugit procul a doloribus?
[3] Non aratio, et planta arborum, armenta, greges ovium,
Non murmur examinum, ſuavem oblectationem habent.
Quis Orphei dolores, Eurydiceſque fatum Britannis
Pangit, tanquam Maronis politam vocem?
Eccho inſonuit nuncians rumorem lamentationum per auram
Generibus aeriis, et habitantibus in aliâ terrâ mortalibus.
[4] Indus abjecit coronam è plumis contextam, fregit ſagittas,
Barbarus ſic rependens illius beneficium in patres ſuos collatum.
[5] Phantaſia, vellens comas, pectuſque percuſſa,
Repulit a tremulis manibus nervum teſtudinis,
Uſque dum flatus canorus ſuſurrabat, "Vivit omnino filius tuus,
"Sortitus, ubi [6] Frater eſt, ſedem cum beatis,
"Affidens in prato quod abundat aſphodelis, lætatur audire
"Poetarum alternantium cantus numine afflatos,
"Odam Drydeni, ſonantia epinicia [7] Graii,
"Spenſeri ſuſpiria, carmina quàm dulcia ſimul et acerba,
"Miranda Miltoni vocis, altiſonam chordam
"Mæonidis citharæ, Pindaricæque lyræ."

WINT. COLL.
FEB. 25. 1800.

G. I. H.

[1] Reſpiciunt hæc et ſequentia ad Poeticam Interpretationem Virgilii Bucolicorum et Georgicorum a WARTONO noſtro deflendo compoſitam ; Odas ab eodem ſcriptas ; et Poetas ab ipſo laudatos et amatos.—Vid. Ecl. 1.

[2] Vid. Ecl. 10.

[3] Vid. Libros 1. 2. 3. 4. Georgicorum.

[4] Vid. "The Dying Indian."

[5] Vid. "Ode to Fancy."

[6] THOMAS WARTONUS ; eximia cujus ingenii poetici ſpecimina ſunt hæc ; "The Triumph of Iſis ;" "The Pleaſures of Melancholy ;" "The Cruſade ;" "The Grave of King Arthur."

[7] Vid. "The Bard."

"To triumph, and to die, are mine."